

здалися, тому ми будемо потроху відновлювати все, що було знищено. Те що ми щось не знаємо, забули або було знищено, не означає що це неможливо дізнатися, згадати, відновити.

*Гербін Владислав Віталійович
Науковий керівник – канд. філос. наук, доц. Варнаєв О.М.
Державний біотехнологічний університет*

СУЧАСНІ МЕТОДИ ДЛЯ ПІДТРИМКИ НАЦІОНАЛЬНО-ДУХОВНОГО РОЗВИТКУ СЕРЕД МОЛОДІ

Враховуючи суспільно-політичну ситуацію в Україні, все більшого значення набуває виховання у підростаючого покоління почуття патріотизму, відданості справі сильної нації та активної громадянської позиції. Кожна сучасна школа є для кожної дитини осередком формування громадянина України – патріота, готового самовіддано розбудовувати країну у суверенну незалежну соціальну державу, сприяти єдності українського народу, утверджувати громадянський мир і стабільність. Соціальна гармонія. Основним провідним чинником національно-патріотичного виховання молоді є формування ціннісного ставлення до навколишньої дійсності і себе, позитивного за формою і мораллю, за змістом і життєвим статусом. Форми і методи навчання базуються на українських народних традиціях, які є найкращим надбанням педагогіки і психології країни і світу. Національно-духовне виховання формується на основі історії становлення Української держави, подвигу українського козацтва, визвольного руху та досягнень у політичній, освітній, науковій, культурній та спортивній сферах. Головною метою є сприяння вихованню українських патріотів шляхом здійснення низки цілеспрямованих заходів щодо підготовки її до розбудови суверенної, демократичної, правової та соціальної держави, яка демонструє національну гідність, розуміє та цивілізує захист громадянина. права, виконує свої обов'язки та сприяє громадянському миру та соціальній злагоді.

В сучасних умовах розвитку громадянського суспільства виховання національної свідомості молоді стало змістом усієї діяльності кожного загальноосвітнього навчального закладу.

Досягти цілей виховання національно-духовного розвитку можна шляхом реалізації таких виховних завдань:

- утверджувати в особистих почуттях патріотичні цінності та поважати культуру та історію України;
- виховувати повагу до Конституції України, законів України та національних символів;
- Підвищення престижу військової служби як державної;
- Визнати та закріпити, що права дитини є найвищою цінністю країни та суспільства в реальному житті;

- Розуміти зв'язок між особистими свободами, правами та обов'язками людини;

- Формування мови та культури, оволодіння та використання української мови як духовного коду нації.

На сьогоднішній день виникає потреба у втіленні духовно-моральної складової у навчальний процес вищих навчальних закладів.

Зміст процесу духовно-морального виховання студентів повинен включати в себе освітньо-виховні ресурси, що спрямовані на розвиток духовно-моральних цінностей та найкращих досягнень у духовній культурі; використання соціокультурного потенціалу навчального середовища університету для особистісного духовного зростання та самовдосконалення студентів.

Основне завдання педагогічного колективу університету полягає у навчанні молоді виявляти співчуття, співпереживання та поширенні добра, створенні інтелігентної та високодуховної особистості.

Методика та технологія духовно-морального виховання студентів це спеціально організований, цілеспрямований та інноваційний процес, спрямований на організацію та стимулювання духовно-пізнавальної діяльності студентів.

Оскільки основною сферою соціальної активності студентів є рівень розвитку їхньої духовності найбільш виявляється у відношенні до нього, у цінності отриманих знань, в культурі читання спеціалізованої літератури та в прагненні до професійного зростання.

Для досягнення цієї мети педагог може покласти в основу свого викладання низку принципів: аксіологічного (розуміння людини як найвищої цінності, спрямованість на духовність як одну з ключових рис цінностей вищої освіти); особистісно орієнтованого (врахування закономірностей природного та соціокультурного розвитку особистості, організація навчального процесу у контексті християнської етики); діяльнісного (задоволення інтересів та потреб студента у різних видах духовно-практичної діяльності, стимулювання самостійного духовного пошуку молоді людини).

Соціо-гуманітарні дисципліни мають важливе значення у процесі духовно-морального виховання студентської молоді, зокрема майбутніх вчителів історії. Студенти опановують навички аналізу історичних процесів, способи їх гуманного вирішення, розвивають комунікативні та організаторські вміння, отримують практичний досвід у складних ситуаціях. Водночас студенти виконують творчі індивідуальні завдання, розробляють наукові проекти та залучаються до науково-дослідної діяльності.

Сучасні методи та інструменти для підтримки національно-духовного розвитку серед молоді включають в себе різноманітні підходи, спрямовані на збереження та вдосконалення культурної та духовної спадщини. Ці засоби допомагають молодому поколінню не лише зберігати та розуміти свої коріння й традиції, але й розвивати їх у сучасному контексті.